

Československý týdeník - Evropské vydání Tschechoslovakische Wochenzeitung - Europäische Ausgabe

AMERICKÉ LISTY: Vychází každý pátek • Vydává a tiskne: Universum
Sokol Publ. • Vedoucí redaktor: Josef Martínek • Evropský redaktor:
Miroslav Fišera • Adresa redakce: AL, Postfach 3, 8027 Zürich
Roční předplatné S. Fr. 50.00.

AMERICKÉ LISTY: Erscheint jeden Freitag • Herausgeber: Universum
Sokol. Publ. Chefredakteur: Josef Martínek • Redakteur für Europa:
Miroslav Fišera • Anschrift der Redaktion: AL, Postfach 3,
8027 Zürich • Abonnement: S. Fr. 50.00 (jährlich).

GEGRÜNDET 1874 (New Yorkské Listy) • MONTAG, den 3. MÄRZ 1975 • POSTFACH, 3 8027 ZÜRICH (SCHWEIZ) Nr. 9. • PREIS S. FR. 1.00

Další oběti na oltář internacionalizmu

Nedávno vzbudil pozornost komentář pracovníka ústředního výboru KSČ dr. Josefa Koutníka v pražském rozhlasu. V československých sdělovacích prostředcích po prvé přiznal, že Československo platí už od letošního roku nové ceny za sovětskou ropu, podstatně vyšší nežli byly dosavadní. Mohlo se zdát, že československé sdělovací prostředky vnesou do celé záležitosti přece jen poněkud více světla. To se zatím nestalo. Naopak, to, co bylo řečeno na totéž téma v Polsku a jinde se s Koutníkovými výroky značně rozcházejí. Koutník mluvil o tom, že i nové ceny jsou pro Československo velmi výhodné, protože jejich výše nedosahuje ani poloviční úrovně cen na světových kapitálistických trzích. Naproti tomu na konci minulého týdne mluvil komentátor varšavského rozhlasu o tom, že nové ceny sovětské nafty jsou o třetinu nižší oproti cenám světovým. Koutník si ve svém komentáři z 5. února ještě pochvaloval výhody — jež plynou ze stability nově dohodnutých kontraktů cen, jež, podle něho budou platit v letošním roce a v šesté pětiletce. Ale už za několik dní na to vešly ve známost informace předsedy polské vlády Jarosiewicze — který ve svém referátu na schůzi varšavských komunistů oznámil, že na posledním zasedání výkonného výboru Rady vzájemné hospodářské pomoci v Moskvě v druhé polovině ledna bylo rozhodnuto změnit dosavadní systém stanovení cen pro obchod mezi zeměmi tohoto společenství: dosud byl základem pro cenový výpočet průměr světových cen, které platí pro celé nové pětileté období (odpovídající jednotně stanoveným termínům pětiletých plánů). Od

letoška se však tento základ bude upravovat každoročně podle průměru světových cen z posledních pěti let.

Mezi tím, co jsme slyšeli z Varšavy, a tím, co jsme zatím slyšeli z Prahy, jsou tedy velmi podstatné rozdíly. Počátkem týdne byl v americkém deníku Washington Post otištěn článek, obsahující výroky vedoucích činitelů státní plánovací komise v Praze, kteří mluvili vůbec o možnostech zvýšení cen za sovětskou ropu v tomto roce ještě neurčitě a v souvislosti s tím uváděli, že by to znamenalo i zvýšení cen při exportu československých výrobků do Sovětského svazu a jinam.

To všechno je tedy ještě velmi vágní a neurčitě právě jako důsledky, kam nynější situace pro veřejnost v Československu konkrétně vyústí a povede. Jisto je jen tolik — a s tím se oficiální činitelé v Československu nikterak neskřívají —, že nároky na ekonomiku v mnohém ohledu a značně porostou. Denodenně slyšíme, že je teď zapotřebí zvýšeného úsilí pracujících v zájmu větší efektivity výroby. Je jisto, že by se tyto výzvy měly týkat také efektivity zahraničního obchodu se Sovětským svazem a s jinými zeměmi a ne naposled ovšem také velikosti dalších československých obětí na oltář t. zv. internacionalismu. Otázka, jež byla ostatně aktualizována právě v těchto dnech, kdy se vrátil Alois Indra v čele parlamentní delegace ze Sýrie.

Z údajů, uveřejněných v tisku je známo, jak se Československo exponuje stavbami celých továren, dodává strojně technologická zařízení nejrozličnějších typů zboží do rozvojových zemí, přičemž udaje o protihodnotách, jež dostává třebas právě konkrétně ze Sýrie, jsou skoupé. Nynější československé vedení se vždy vyznačovalo velkou mírou horlivosti, kdykoliv šlo o plnění takzvaných internacionálních povinností — tak jak to vyhovovalo potřebám sovětské zahraniční politiky.

mz

DÁME - NEBO NEDÁME?

Americká vláda, přesněji řečeno, kongres a senát budou nuceni řešit v příštích dnech obrovskou a politicky velmi důležitou záležitost: věc další pomoci Jižnímu Vietnamu (300 mil. dolarů) a Kambodži, (222 mil. dolarů), které administrativně na záchranu těchto zemí před komunistickým nárokiem žádá. President Ford a zahraniční ministr Kissinger se snaží požadavek další pomoci všemi prostředky prosadit a taktéž i vojenští odborníci ústy ministra národní obrany Schlesingera, který ve svém projevu na podporu Kambodži použil na adresu amerických zákonodárců tak silných slov, jako žádný člen vlády kdykoli předtím.

Schválení obou obnosů není v této době ani dost málo jisté, a do Jižního Vietnamu i Kambodže byl vyslán panel

poslanců, kteří na místě samém mají zjistit, jak je situace, hlavně v Kambodži, opravdu vážná. Podle posledních úředních zpráv z hlavního města Phnom Penh je situace tamnější vlády opravdu neudržitelná a je konstatováno, že nebude-li poskytnuta pomoc okamžitá — skutečně země do rukou komunistů padne.

President Ford nařídil vzhledem k tomu, že povstalci přerušili veškerý přístup a dopravu do hlavního města, přísun potravin, hlavně rýže, leteckým mostem z Thajlandu. Poslanci a senátoři by snad byli pro odhlasování výpomoci potravin, brání se však dopravě munice a zbraní. Administrativa však tvrdí, že výpomoc potravinami sice zmírní v zemi hlad, ale nemůže zabránit tomu, aby se země do rukou povstalců

nedostala. Z toho důvodu, že je nutné, aby byly dodány také zbraně a země se mohla bránit.

To znamená, "dáme nebo nedáme?" Jedná se o 222 mil. dolarů. Ozvaly se sice ze strany amerických zákonodárců i hlasy, zdali i tato pomoc nebude eventuálně zbytečná, jinými slovy — zda-li může zabránit zmocnění se země komunisty. Snad tito opatrní zákonodárci mohou mít i pravdu. Ale je pro stát jako je Amerika únosné, aby odepřela v této době pomoc zemi, které hrozí poroba, a dokonce — pro pouhých 222 milionů dolarů? A přitom mít zatížené svědomí tím, kolik stovek milionů dolarů bylo americkou vládou utraceno na likvidaci neúnosné a Americe tak škodlivé aféry Watergate?

FIN

INTELIGENCE A REŽIM

Západní kulturní veřejnost stále zajímá a znepokojuje postavení inteligence v Československu. Především oni vědeckí odborníci, kteří si na sklonku šedesátých let začali přivýkat, že česká a slovenská kultura vstupuje do světové kulturní struktury jako rovnocenný a podnětný partner, se obávají manipulací, které toto přirozené proudění zahrazuje, a hrozí se umělého a někdy i násilného vyčleňování inteligence ze společenského organismu. Právem v tom většinou vidí zásah dalekosáhlejší a nebezpečnější, než jakým by mohla být perzekuce fyzická.

Ve chvíli, kdy ojedinělé případy naznačují, že jsou v této oblasti přece jen myslitelné jakési změny, se ovšem tím naléhavěji klade otázka, jak zásadně vypadá a do jaké míry může být eventuálně proměněn nejzákladnější vztah mezi tvorbou a mocí, to jest vlastně, jak reálné a oprávněné jsou tyto obavy. Nejsme v těchto věcech věru žádní začátečníci a své úvahy můžeme opřít dnes už o zkušenosti několika desítek let. Nicméně by sotva asi bylo možné, aplikovat na

současnou situaci prostě mechanicky poznatky z padesátých a raných šedesátých let.

Nejpodstatnější rozdíl je — jak se zdá — v tom, že hlavně v padesátých letech se navzdory vši perzekuci režim zásadně ucházel o souhlas a

aktivní spolupráci inteligence. Tenkrát chtěl získat jednak přesvědčené stoupence, jednak díla, která by se obsahem i formou kryla s oficiální ideologií; dnes si ne přeje — jak se kdysi říkalo — "širokou a mnohostrannou" (Pokrač. na str. 7)

Telegraficky ze světa

Ve věku 79 let zemřel v Moskvě Nikolaj A. Bulganin, sovětský premiér z éry Nikity Sergejeviče Chruščeva. • Jemen je první arabskou zemí, která odsoudila únosce letounu k trestu smrti. Šlo o jemenského státního příslušníka, který se před týdnem pokusil o únos jemenského letounu DC-3. • V uplynulých dvou dnech bylo v Řecku zatčeno pro pokus o převrat sedmatřicet vysokých důstojníků. Je mezi nimi šest generálů. • Kritik sovětského a jugoslávského režimu, jugoslávský spisovatel Mihajlo Mihajlov byl v těchto dnech opět postaven před soud v Novém Sadu pro "šíření nepřátelské propagandy." Může ho čekat až patnáctiletý trest na svobodě. Za stejný čin byl Mihajlov odsouzen na tři roky už v roce 1967. • Moskovská Pravda napsala v obsáhlém článku, že momentálně je v SSSR vyřizováno tisíc pětset židovských žádostí o emigraci, a že počet žádostí neustále klesá, protože židé prý ztrácejí chuť emigrovat do Izraele. • Americkým místům se dostala do rukou Pravidla o bojkotu Izraele, která vydaly v roce 1972 arabské státy. Pravidla mají sto stran a mezi jiným jmenují patnáct set amerických firem, jež je nutno bojkotovat. • Předseda egyptské vlády A. Higázi jedná v Londýně. •

Nezapomeňte na oslavu Masarykových narozenin, 9. března! Podrobnosti na straně dvě.

O ČESKOSLOVENSKU

Kanada-ČSSR

Devítičlenná delegace kanadských průmyslníků a obchodníků z provincie Ontario jedná v Československu s představiteli organizací zahraničního obchodu a dalšími partnery v oblasti obchodu, vědy a průmyslu. Tématem rozhovorů je hledání dalších možností vzájemného obchodu a spolupráce se zřetelem na dlouhodobé zájmy obou stran.

Kdo vynalezl padák?

Slovák Štefan Banec, jak sdělují americké archivy. Tento haviř, který se po příchodu do Ameriky usadil v Greenvillu v Pensylvánii — patentoval vynález padáku 3. června 1914. O několik měsíců později prodal svůj patent americkému vojenskému letectvu. Svůj vynález předvedl Banec prakticky několika seskoky z patnáctipatrové budovy ve Washingtonu, D.C. V roce 1920 se vrátil Banec do Československa, kde v roce 1941 zemřel. (Narodil se v roce 1870).

Konec jedné obce

Obec Hrdlovka zmizela z mapy republiky. Její katastrální území bylo přičleněno k Duchcovu a k Oseku, kde její obyvatelé dostali nové byty. Hrdlovce bylo celých sedmset let. Musela ustoupit nezbytnému uhlí. Konkrétně: šest a půl milionu kvalitního hnědého uhlí bude vytěženo tam, kde nedávno obec stávala.

Kamzíci v Nízkých Tatrách

Před pěti lety vypustili lesníci do vysokohorských poloh Nízkých Tater kamzíky z Tatranského národního parku. Zvířata si zvykla a jejich počet se zdvojnásobil, dnes je jich tam kolem padesáti.

Cyklus symfonických básní

Bedřicha Smetany Má vlast natáčí Česká filharmonie za řízení šéfdirigenta Václava Neumanna v pražském Domě umělců. K nově nahrávce dochází po deseti letech, tentokrát — po prvé v historii — též ve kvadrofoni verzi.

AMERICKÉ LISTY, Československo-americký týdeník. — Vydává a tiskne Universum Sokol Publications, Inc., 283 Oak St., Perth Amboy, N. J. 08861. — Nevyžádané rukopisy se nevracejí. — Veškerá tisková práva vyhrazena. — Roční předplatné švýcarských Fr. 50.00 nebo ekvivalent.

AMERICKÉ LISTY, Czechoslovak-American weekly. Published and printed by Universum Sokol Publications, Inc., 283 Oak Street, Perth Amboy, N. J. 08861. — Rights of republication of all materials herein are reserved. — Yearly subscription S. Fr. 50.00 or equivalent.

Úspěch

čs. zdravotníků

Zdárně ukončit těhotenství mladé ženy, které byla před sedmi lety transplantována ledvina, se v nedávných dnech podařilo v pražském Ústavu klinické a experimentální medicíny v Krči. Je to první případ v Československu, kdy žena s transplantovanou ledvinou porodila zdravé donošené dítě. Případ se připojuje k malému počtu úspěšných porodů tohoto druhu v celém světě a je to asi pátý případ v Evropě. Chlapec, který se mladé matce narodil, vážil 3350 gramů a je, stejně jako matka, v pořádku.

Nejenom

Holandsko . . .

S větrnými mlýny, jejich používáním kdysi a údržbou dnes, seznamuje výstava v Národním technickém muzeu v Praze na Letné. V Československu je ještě zachováno několik větrných mlýnů na Moravě. V Kuželově u Hodonína se provádí rekonstrukce jednoho z nich, který by měl po skončení prací ještě mlít mouku. V Polsku — například — je zachováno 913 větrných mlýnů.

Méně mléka

Během ledna dosáhl "dluh" ve výkupu mléka v Československu několik milionů litrů a situace se stále horší. Jako důvod tohoto nedobrého stavu se uvádějí loňské nepříznivé podmínky pro sklizeň píce, faktory, vyplývající z nesprávné organizace krmení krav a nesvědomitost ošetřovatelů, krmičů a dojičů krav.

Na festival

Mezinárodního festivalu filmů ve finském Tampere (poslední týden února) se Československo účastňuje šesti animovanými, pěti dokumentárními a jedním středometrážním hraným filmem. Je jím Pověst o stříbrné jedli režiséra Františka Vlčila.

Materiální pomoc

obětím hurikánu Fifi v Hondurasu poslal Československý červený kříž v hodnotě čtvrt miliónu korun.

"ANBLOK"

To není zbytečné ohřívání staré polévky, jestliže se znovu a znovu vracíme k některým událostem a lidským situacím padesátých a šedesátých let. Možná, že opravdu není úmyslem dnešního Československého stranického vedení restaurovat onu dobu se všemi jejími krutostmi, ale tytéž příčiny způsobují obvykle tytéž důsledky a tentýž mocenský stereotyp musí vést k téže reakci — přinejmenším k tomu, že se lidský život opět rozpadne na dvě izolované části, tu oficiální a tu — jak se říká — "normální", to jest vlastně zcela nenormální a poruchovou každodenní životní praxi obyčejného slušného člověka.

Jestliže se první letošní číslo "Tribuny" honosí posunem v žebříčku lidských hodnot a uvádí na základě průzkumu, že si dnes občan v Československu ze všeho nejvíce cení zdraví, tělesnou a duševní odolnost a hned potom urovnaný a harmonický soukromý život, nemusí se tomu bezpodmínečně rozumět tak, že nemá jiné starosti, ale právě naopak, že svou situaci pokládá za tak nejistou a labilní, že chce být připraven na všechny eventualities a na všechny existenciální zvraty, jímž možná bude vystaven. Ví totiž na základě zkušeností, které udělal sám či jeho známí právě v padesátých letech, že skromnost, ba někdy dokonce extrémní asketičnost je

nejlepší obranou proti nátlakovému systému, který může vydírat tím lépe, čím má jeho oběť více nároků či nezbytných potřeb. A proto snad může být užitečná jedna docela osobní vzpomínka z oněch dávných časů . . .

Říkali jsme mu Ánblok — a dodnes nevím, jak se ten muž vlastně jmenoval. Vynořoval se občas z jakéhosi neznámého světa v uválených šatech tuláků, jemnými rukama, jaké někdy mívají velcí a robustní lidé, otevřel popraskanou aktovku a bez řečí vyložil na stůl své zboží.

"Bože můj, co je zase tohle za salát!" řekl někdo z přítomných, protože taková byla pravidla hry a takový byl ustálený ceremoniál groteskního obchodu, který jsme po léta s Ánblokem provozovali. Řekl: "To mi teda promiňte, ale to nepoznáte hodnotu." Z kupy papírů, všelijaké ve-

teše a starých knížek vytáhl třeba malý akvarel: "Tohle, na příklad, je Marold." Někdo namítl: "Nesmysl — kde byste člověče přišel k Maroldovi?"

"Kde? Kde jsou nejceněnější obrazy? U nás ve sběrně. Tuhle jsme měli dokonce jednoho pravého Rembrandta." S tím Rembrandtem bezpochyby přeháněl, ale pokud jde o ten malý obrázek, ukázalo se po dobrozdání odborníka, že ten kousek zvetšelo a zaprášeno papíru je opravdu Maroldova skica. Na hromádce pak byla, dejme tomu ještě malovaná hlavička od porcelánky a druhý díl Měrežkovského Petra a Alexeje . . .

"A co s tímhle?" pokračovali jsme ve hře a vzali do štipce potrhnanou Cliftonku nebo číslo Pražského ilustrovaného zpravodaje.

Ánblok řekl: "Přece to neponesu zpátky." A pak konečně (Pokrač. na str. 6)

OBLASTNÍ VÝBOR

Československé Národní Rady Americké společně se všemi Československými demokratickými spolky uspořádá

OSLAVU

výročí narozenin bojovníka za svobodu a demokracii, a prvního presidenta-Osvoboditele Československé republiky TOMÁŠE G. MASARYKA, v neděli, dne 9. března 1975, ve 2.30 hodin odpoledne v T. J. Sokolovně, 420 východní 71. ulice v New Yorku.

Slavnostním řečníkem na oslavě bude Dr. Andrej P. Slabey z pennsylvánského Bethlehemu. Dr. Slabey znal TGM osobně, byl ve Philadelphii, když se tam profesor Masaryk prohlásil za svobodu utiskovaných národů. Řečník promluví svou pěknou slovenčinou. Krátce pohovoří o prezidentu Osvoboditeli anglicky pro informaci americké mládeži.

Z Ústí do Bagdádu

Pět kamionů ČSAD vyjelo na nejdelší trasu v historii kamionové dopravy tohoto podniku. Dvacetitunky s přívěsy vezou propanbutanové

vaříče a cílem jejich cesty je hlavní město Iráku Bagdád. Trasa vede přes Maďarsko, Jugoslávii, Bulharsko a Turecko. Řidiči musejí na trase překonat značné výškové rozdíly. Vozidla jsou vybavena tak, aby osádky mohly rychle odstranit i případné větší poruchy. Brzy vyjedou do Bagdádu další kamiony, tentokrát se sklářskými výrobky.

Rusové v Lýbii

Počet sovětských vojenských poradců a instruktorů se v Lýbii za posledních dvanáct měsíců víc než zdvojnásobil.

Je jich tam teď asi 480 oproti dvěma stovkám z loňského roku. Příliv sovětských do Lýbie nastal poté, co odešla většina egyptských vojenských poradců a instruktorů, následkem konfliktu mezi egyptským prezidentem Sadatem a lýbijským plukovníkem Muammarem el-Quaddafim.

Španělské protesty

Na pět tisíc vysokoškoláků protestovalo v Madridu proti rozhodnutí vlády uzavřít Valladolidskou universitu. Hospodyně zase bojkotovaly většinu madridských supermarketů na protest proti neustálé rostoucím cenám potravin.

ZAJÍMÁTE SE O DĚNÍ V ČESKOSLOVENSKU?
ZAJÍMÁ VÁS, CO SE DĚJE VE SVĚTĚ?

Čtete anglické, německé, francouzské nebo jiné cizojazyčné časopisy. Zjistíte, že doba, kdy věnovaly bodré místa Československu, pomalu, ale jistě mizí. Je to škoda. Ta malá země v srdci Evropy nejenže byla, ale stále je bohatým místem světa a jeho svědomí. Podrobné informace o událostech v Československu z hlediska rámce mezinárodního dění, informace leckdy unikátní, které v žádném jiném tisku nenajdete, přináší pravidelně náš týdeník. Neníli vám osud bývalé vlasti lhostejný, stanete se čtenáři Amerických Listů.

Zde odstříhnete a zašlete na adresu:

AMERICKÉ LISTY,

Postfach 3, 8027 Zürich/Schweiz

Přihlašuji se za odběratele "Amerických Listů" a předplatím zaplacením poštovní složenkou (celoročně, pololetně, čtvrtletně. Nehodící se škrtněte. Roční předplatné S. Fr. 50.00, pololetní S. Fr. 25.00, čtvrtletní S. Fr. 13.00 nebo nřepočet v jiné měně. Předplatné je možno uhra-
nit i šekem nebo money order.

Jméno:

Adresa:

Jak zacházet s Churchillem

Ferdinand Peroutka

II.

Říkáme, že historie o tom nebo onom vynese svůj úsudek. Ale historie není bytost, která stojí ve výklenku jako socha a kovovým hlasem vynáší svůj neprotestovatelný úsudek. Jako všechno jiné, úsudek historie je var, zápas mezi skupinami, z nichž každá má svého oblíbence. Často i individuální d'áblici se vyjadřují, někdy i jedincova nestoudnost žádá, aby byla vyslechnuta. Úsudek historie se vytváří nespořádaně podle toho, jak společnost se vrtí. Byl Benes vinen? Je Golda Meir vinna? Nebyl Churchill škůdcem lidstva?

Mohlo se zdát, že případ Winstona Churchilla je jasný. Že on, v čele národa, který ho poslechl, zadržel Hitlerovo světové vítězství. Posledně mluvil jsme o tom, že v předvečer Churchillových stých narozenin anglický herec Richard Burton o něm uveřejnil neobyčejně hrubý článek a nenechal nic nepomluveno. O jeho ruku řekl, že byly zženštilé. Nevíme, jak to s rukama bylo, ale kde bylo dílo mužných rukou? Někteří v Anglii přece musili mít mužné ruce — jako Burton. V krizi, před níž Hitler postavil svět, tyto mužné ruce byly po několik let zastrčeny do kapes, Hitler nerušeně nabíral moc, až se stala skoro neodolatelnou. Tu mužné ruce přenechaly pokračování dějin rukoum prý zženštilým. Z toho se zdá, že mužné ruce nestačí, musí být také mužný mozek. Řekli jsme, že podle našeho mínění Burton zastupuje nové panstvo, které se ve společnosti vyvinulo, herecký svět, a vedle ostatního luxusu chce mít také luxus provokativního úsudku.

Když jsme toto řekli, řekněme také, že v jedné věci má Burton pravdu, ačkoli neví, proč. Jak píše, přemítal: já jsem herec, nebyl Churchill také herec? On ví stejně dobře jako já, jak se naučit mizerným větám a předříkat je před davy. Na konec si Burton řekl: byl herec jako já.

Pravda je, že Churchill někdy si počínal jako herec — z nutnosti, nad níž nebylo. Po skončení války bylo řečeno: jeho řeči byly jediná zbraň, již jsme v jedné chvíli měli. Je pravda, že Churchill hrál divadlo před Anglií, když po několikaletém zanedbání všechny hmotné okolnosti napovídaly, že Anglie zitra snad padne. V té černé chvíli Churchill jako by si zakryl oči a mluvil o tom, co bude po vítězství, které nebylo vidět. V jeho řečech ožíval se primitivní řev ohrožené svobody. Kdyby bylo bývalo na Burtonech, byl by to poslední její

řev. Burton cituje Churchillovy řeči z té doby a prý se děsí jejich krvelačnosti. Vskutku řečnil Churchill: "Němci budou krváčet a hořet, budou rozdraceni v kouřících ruinách svých měst." O Japoncích: "Vyhladíme je, každého z nich, muže, ženy a děti, žádný Japonec nezůstane na tváři země." Burtonovi prý šel mráz po páteři, a rozhodl se, že bude nenávidět Churchilla stejně jako Atilu, Džingischana, Hitlera a Stalina. Jemnější intelekt by se byl ptal, kdy takové řeči byly pronášeny: ve chvíli největší slabosti Anglie, ubohý, ubohý, slabounký tehdy Churchill! Jak to udělá, aby ani jeden Japonec nezůstal na tváři země? Zatím byla největší starost, aby demokratičtí Angličané zůstali na tváři země. Tu Churchill házel slova před sebe a šel za nimi. Počínal si jako kouzelník a zaklínač. Cítil, že Angličanům je třeba aspoň slyšet něco, co by jim rozproudilo krev, vidět někoho, kdo vypadá, jakoby nezapochoval o vítězství.

Anglie neměla mnohem více než Churchillovu retoriku. Churchill se v disciplíně naděje cvičil, aby ani na okamžik nevypadl z role. Jak mluvil k davům, mluvil i v tajných sezeních vlády, vypínal se, přeháněl, mluvil i absurdně v těžké službě své zemi. Když tato zvláštní doba přešla a vrátil se čas pro estetiku, jeho řečnický styl byl kritikován: zastaralá to květnatost, dlouhé rozvlátné periody místo krátkých vět, více sebejistých tvrzení než se hodí pro moderní dobu, která ví, že všechno je nejisto. Ale byl to styl vítězný. Na rozdíl od Burtona profesionální historikové chápou dobovou podmíněnost tohoto stylu, těchto dávek adrenalinu do anglických žil. Když Anglie začala vítězit po boku svých spojenců, Churchill už tak nemluvil o Němcích a Japoncích. Více než jiní vystupoval za diplomatickými kulisami pro to, aby Německo nebylo úplně zničeno. Veděl, že by tím všechna rovnováha v Evropě byla ztracena.

Ale zapomeňme na Burtona. Angličtí historikové oceňují Churchillovy zásluhy, ale volky nevolky píšou v pocitu zklamání nad tím, že Anglie není, co byla, že klesla s velmocenského postavení. Hledají, zda Churchill přece nebyl něčím vinen. Shledávají pak, že americká pomoc Anglii byla příliš drahá, neboť Amerika zbavila Anglii jejích zlatých rezerv a nastěhovala se do anglických zámořských trhů, kontrolovala anglický obchod. Londýn přestal být nezávislým finančním centrem. Nemohl Churchill vyjednat pomoc lacinější? I kdyby za těmito

podmínkami byla americká chtivost, Churchill měl na vybranou jen buď je přijmout nebo v tragickém nedostatku zbraní a surovin přijmout jistou porážku, vládu Hitlera nad Anglií. Ale za americkými podmínkami bylo více nebo něco jiného než chtivost. Amerika ještě musila počítat s možností, že Anglie podlehne. V tom případě by se byl anglického zlatého pokladu, zámořského obchodu, patrně i loďstva zmocnil Hitler. Americký prezident Roosevelt, který neměl o něm iluze, nemohl si přát takového jeho posílení.

Avšak Roosevelt zatížil spojenečtí s Anglií něčím, co asi bylo pro Churchilla osobně nejnepříjemnější přijmout. Roosevelt nenechal Churchilla na pochybách o tom, že Amerika nebude hájit britské imperium — ani slovy ani zbraněmi. Přesto dráždil a sklíčil Churchilla tím, že kritisoval poměry v britských koloniích — bídné tam lidé žijí. Churchill vybuchoval, že nebude předsedat rozkladu britského imperia. Ale měl opět na vybranou: buď se pro tuto věc zřící amerického spojenečtí, což bylo ve všech ohledech nemožné, nebo se smířit s americkým stanoviskem, které, jak se ukázalo, bylo i stanoviskem dějin. Imperium v minulosti různé bylo vytvořeno na různých místech, Indie byla k němu přivtělena, když anglická obchodní společnost si tam najala ne mnoho více než jednu kompanii vojáků. Tato stará stavba nemohla vydržet nesmírná napětí, vzbouřená válkou. A Anglie a Amerika nemohly na jedné straně hesla sebeurčení se dovolávat — bylo to jejich nejceňnější ideovou zbraň — a na druhé kvůli britskému imperiu popírat.

Angličtí historikové chtějí být spravedliví k Churchillovi, ale zároveň nechtějí si jím dát příliš imponovat. Poněvadž každý je výběr z možností a má dvě stránky, z nichž jednu zastupuje — druhou odsunuje, bývá možná debata nekonečná. Anglický historik praví, že Churchill věnoval všem zájem moři Středozemnímu a žádný moři Pacifickému. Poněvadž jsou vždy dvě stránky jedné věci, Churchill nemůže obstát před kritikou. Když anglickou aktivitu soustředil ve Středozemní moři, je kárán, že zanedbal Pacifik. Kdyby byl přenesl aktivitu do Pacifiku, byl by kárán, že zanedbal Středozemí. Kritici by snad mohli říci, že byla třetí možnost: bojovat zároveň ve Středozemí a v Pacifiku. Ale to by byla skoro neslušná kritika. Je známo, jak malé byly síly Anglie, jak vyčerpávány byly zápasy o anglický ostrov

a pútkami ve Středozemí — které bylo bližší. Ve vzdáleném Pacifiku Anglie tak jako tak nemohla nic většího vykonat než tam snad poslat dvě velké válečné lodě. A tu a tam kritik praví, že Churchill snad nepochopil Rusko, že ho snad nenapadlo, že mezi Ruskem a spojenci by mohl vzniknout velký zápas principů. To je asi kritika nejnepřesvědčivější. Jak velice on chápal sovětské Rusko! Měl o něm mínění staré dvacet let. Denně se probouzel s těžkým vědomím, že chápe Rusko. Někdy se poplácal se Stalinem po ramenou a žertoval s ním, zkoušeje na chvíli, zda nelze ho osobně obměkčit. Ani na okamžik ho však neopouštělo vědomí, jaký bude po válce poměr sil v Evropě. Ale počínal si podle své zásady dát přednost věci hlavní před věcí vedlejší. Za hlavní pokládal porazit nacismus. Potom se uvidí, asi bohužel se uvidí.

Za několik měsíců po konci války, dosti nedečkavě, Anglie uspořádala volby, a Churchill byl poražen. Možná říci, že Anglie se ho chvatně zbavila. Byl poražen za to, že byl konzervativce. Neříci pochyby, že byl, ale před pěti lety země se k němu instinktivně obrátila, když anglický liberalismus a socialismus dozruly, jak musily, bankrot své zahraniční politiky. Byla to ušlechtilá hnutí, ale také neschopná obrany proti Hitlerovi. Věřila — že ušlechtilost stojí pod ochranou bohů. Jejich vůdcové mlčeli po celou dobu války, nyní spěchali, aby se dostali do svých starých posic. A třídní vědomí dělnictva, uspané za války, se probudilo. Churchill byl kritikován za to, že byl Lord a že mimo jiné málo platil svému zahradníkovi. Jsou dva typy politických

MANÉVRY Z UKRAJINY V TELEVIZI

V dějinách sovětského vojenství neobvyklý čin mohli sledovat švédští televizní diváci. V rámci série o světovém zbrojení byl zde ukázán sovětský vojenský film z manévru Varšavské smlouvy na Ukrajině. Film byl dokonce uveden slovem sovětského vojenského ataše s krátkým popisem sovětských moderních zbraní. Prvně mohli diváci vidět přísně tajné věci, např. maskování raketových ramp pod hranicemi dřeva v lesích, podzemní raketová skladiště a jejich rychlou připravenost k odpálení raket, masovou koncentraci sovětských tanků sahající až k horizontu a další soustředění na poloostrově Kola, které však bylo doprovázeno ujištěním, že nepředstavuje nebezpečí pro Skandinávii. Jiné snímky ukázaly moderní sovětské pontonové mosty, které se osvědčily v poslední egyptsko-izraelské válce a již tehdy překvapily svou rychlou mobilností odborníky. Film byl se sovětským souhlasem předveden i americkým důstojníkům v Pentagonu, na které měl udělat hluboký dojem.

—vah—

vůdců. Jeden má v sobě všechny síly budoucnosti, druhý všechny síly minulosti. Střídavě mají svůj čas. Zachránit Anglii byl úkol převážně konservativní. Bylo nutno vrátit se k některým starým zásadám. Klasické vzdělání naučilo Churchilla řečnictví, jímž budil síly své země. A dalo mu představu o životě jako o ději, kde "ostře se srážejí věci", kde slabým — slabým z jakýchkoli důvodů — milost není dáována.

THE NO-NO WORLD OF SAN SALVADOR

IN THE BEAUTIFUL BAHAMAS!

NO... Pollution
NO... Traffic Jams
NO... Passport Necessary
NO... Weather Extremes
NO... Income Taxes

NO... Capital Gains Tax
NO... Real Estate Taxes
NO... Inheritance Tax
NO... Money Exchange Problems

San Salvador's unique list of "NO-NO's" eliminates most of the unfavorable factors present in many land purchase opportunities.

San Salvador's unusual advantages present an investment climate equal to its incredible physical climate which is enviable to anyone who does not live there.

Obtain HUD property report from developer and read it before signing anything. HUD neither approves the merits of the offering nor the value, if any, of the property.

Just one more "NO-NO" NO obligation to you to get facts about this land purchase opportunity. NO! NO! Don't Wait... MAIL the coupon NOW!

DANCO International
767 Houston Mill
Road, N. E. 3
Atlanta, Georgia 30329
Name _____
Address _____
City _____ State _____
Phone _____ Zip _____

NEKLID V PERÚ

V Perú údajně vládne klid, ale pozadí několikadenních nepokojů a srážky policie s vojenskou vládou je stále předmětem úvah. Jaké síly tu byly ve hře? I Rudé právo otisklo komentář s titulem "Neprošli", a v něm označuje události za kontrarevoluční pokus "trockistů — maoistů, deklasovaných živlů lumpenproletariátu, ultranahrávačů arcireakčním silám a majitelů limusín z luxusních čtvrtí léta Limy". Naproti tomu se prý dělníci, horníci, zemědělci, mládež a studenti postavili za revoluční vládu generála Velasca.

Nejprve tedy k této podpoře: až do začátku ledna — v Peru je ovšem léto — byly peruánské university vládou na měsíc zavřeny kvůli studentským nepokojům; 25.000 horníků, organizovaných v Národní odborové federaci stávkovalo dva dny na rozhraní nového roku proti vládě za vyšší mzdy a lepší pracovní podmínky, a — což je významné — žádalo amnestii pro právního zástupce Odborové organizace, Ricarda Díaze, který byl vojenskou vládou deportován; a loni ministr vnitra Pedro Richter Prada doznal, že mezi zemědělci působí protivládní organizace "Revoluční předvoj", která má vliv i v oficiálním Svazu zemědělců.

Pokud se týká policie, která stávkovala, šlo přesně řečeno o útvary "občanské gardy", které věnoval pražský rozhlas pozornost 1. září loňského roku: tehdy ji označil za nástroj, kterého prý peruánská vláda v případě nutnosti použije proti "nepřítelům revoluce". Zatím ale došlo k tomu, že pátého února

Mezinárodní přehled

proti této policii, zabarikádované v kasárnách, vyjely vládní tanky sovětské výroby typu T-55.

Tisková kancelář AP oznámila, že policisté chtěli zvýšení platu a okrajových požitků v hodnotě 46 dolarů měsíčně; vojenská vláda nabízela jen 9.50. Policie zdůvodňovala svůj požadavek stoupající drahotou, která loni dosáhla skorem 20 procent. Sotva tedy lze mluvit o kontrarevoluci, hlavně když stávkují dva obvykle nosné sloupy levicového režimu jako Odborová organizace horníků a policie.

Na druhé straně ovšem vývoj vydatně nasvědčuje i politické neoblíbenosti a rostoucí nejistotě vojenského režimu. V posledním čtvrtroku byly spáchány tři atentáty na ministry Velascovy vlády. Byl znovuzaveden trest smrti za politický teror, přičemž se rozsudek vykonává do 48 hodin. Za posledních bouří v Limě, kdy o život přišlo asi sto osob, byl jedním z terčů útoku armádní důstojnický klub na hlavním náměstí Plaza de San Martín, reprezentativní visitka režimu, kterou lidé zapálili podobně jako vládní politické sídlo a sídlo organizace pro společenskou mobilizaci. Tiskové kanceláře, dokud jim nebylo zakázáno odesílat z Perú zprávy, referovaly o studentech — kteří v ulicích Limy zapalovali auta, útočili kameny na autobusy a vojenské jeepy. Švýcarský list Neue Zürcher Zeitung uveřejnil komentář, v němž se poukazuje na nervositu Velascovy vlády. Vo-

jenští technokrati sice už z větší části prosadili svůj program "revoluci shora", ale jeho důsledky země nebyla zatím s to ztrávit. Vláda nestojí o dialog — kritičtí žurnalisté a odborníci většinou končí v nuceném exilu, což podle slov presidenta-generála Velasca mohou "ještě pokládat za své štěstí".

Dříve vládnoucí oligarchie byla v Perú jistě poražena, ale otázka je zda se už nerodí oligarchie nová, a zda generálům ještě zbývá čas k rozumné diskusi s civilisty, kteří v Perú představují nevelkou, ale k řízení země nezbytnou vrstvu středního stavu.

FEDERALIZACE KYPRU?

Kyperské drama se sotva přiblížilo k štatnému rozuzlení tím, že kyperští Turci vyhlásili svůj zvláštní autonomní stát, který je ochoten vytvořit federaci se státem kyperských Řeků. Na tomto základě by se snad mohlo dospět k řešení tehdy, kdyby na Kypru probíhala jasná národnostní hranice mezi územím obou skupin. Taková hranice tam však nikdy neexistovala. Nynější dělič čára, takzvaná Attilova linie, je výsledkem vojenských operací na ostrově loni v létě. Z území, které Turecko obsadilo na severu ostrova, uprchlo na dvě stě tisíc lidí, což je třetina veškerého řeckého obyvatelstva. Z celkem 150ti tisíc kyperských Turků žije dosud polovina v enklávách na jihu, tedy mimo území pod kontrolou Turecka. Vůle k přesídlení na sever je jistě v těchto enklávách živá. Neméně živá je však vůle řeckých uprchlíků vrátit se do svých domovů. Kypersko-turecký stát na severu by jejich návrat neunesl. Situace je tedy plná nebezpečí tragických zápletek. Smlouvy, na jejichž základě byla v roce 1960 vyhlášena nezávislost předtím britského Kypru, usilovaly zabezpečit národnostní harmonii na ostrově. Tuto harmonii však Kypr nepoznal, neboť z historicko-politicko-hospodářských důvodů nebyla čtyřpětina řecká většina na ostrově schopna potřebné velkorysosti vůči ani ne dvacetiprocentní turecké menšině. Kyperští Turci žádají teď odškodnění, které je neúměrné jejich početní síle. Poměry na ostrově se tím mohou dostat do ještě bezvýchodnější slepé uličky, než v jaké byly před loňskými událostmi v důsledku neprozíravé politiky představitelů kyperských Řeků. Kdyby takzvaná Attilova linie zůstala hranicí mezi tureckou a řeckou oblastí, znamenalo by to, že by celých dvacet procent obyvatelstva mohlo budovat zvláštní autonomní turecký stát na čtyřiceti procentech ky-

perského území a že by mělo ve svých rukou výraznou většinu celkového kyperského hospodářského potenciálu. Je nasnadě, že pro kyperské Řeky je to nepřijatelná představa. Demonstrace kyperských Řeků v Nikosii nejsou za těchto okolností žádným překvapením. Nepřekvapuje ani, že president-arcibiskup Makarios akcí kyperských Turků ostře odsoudil a že se jeho vláda společně s vládou v Aténách obrací na Spojené národy.

Představitelé kyperských Turků nesporně překročili hranice, které jsou stanoveny dosavadním mezinárodně-právním statutem ostrova. Od kroku kyperských Turků v čele s Raufem Denktasem se distancovala jednoznačně Velká Británie — která patří nejen k ručitelům dosud platných multilaterálních dohod o Kypru, ale jako držitelka legálních vojenských základů na ostrově také k mocenským činitelům v situaci. Rovněž americké ministerstvo zahraničí vyslovilo politování nad vývojem na Kypru. Zato Turecko, jehož vojenská okupace severní části ostrova vytvořila předpoklady pro rozhodnutí kyperských Turků, označilo vyhlášení autonomního státu v čele s Raufem Denktasem za legalizaci faktické situace na ostrově. Přitom Ankara doporučuje další jednání mezi oběma národnostními skupinami na Kypru. Problém je však v tom, že v situaci, jaká vznikla rozhodnutím kyperských Turků, jako by byla vyloučena jiná alternativa než zřízení dvou územních celků. Ankara tvrdí, že vyhlášení zvláštního autonomního státu kyperských Turků není krokem k rozdělení, ale k federalizaci ostrova. Kdyby se však na tomto základě mělo jednat dále, muselo by začít období podstatných ústupků Denktasovy skupiny od už vyhlášeného maximálního

oznámení tisku hotov za půl druhého roku.

Stalin zůstává i dvacet let po své smrti nejspornější postavou sovětských dějin. Ve filmu, v němž scenárista Čakovskij, který je redaktorem časopisu Literaturnaja Gazeta, směl se souhlasem vyšších míst použít některých dosud nezveřejněných archivních materiálů, je sovětský diktátor útokem nacistických vojsk překvapen. Stalin důvěřoval Hitlerovi a paktu o přátelství, který podepsali zahraniční ministři Ribbentrop a Molotov. S postupem německých armád se však konsoliduje i situace uvnitř stranického vedení. Stalin, který ukázal v létě 1941 rysy slabosti, je v průběhu války opět nesporným vůdcem a v roce 1944 pevně třímá ve svých rukou otěže moci. Tato verze odpovídá současnému oficiálnímu pohledu na zemřelého sovětského diktátora. Stalin měl podle ní chyby, nelze mu však zároveň upírat velké zásluhy.

Nelichotivý portrét nařídil scenárista filmu o Vorosilovovi, který byl v době obležení Leningradu jeho vrchním velitelem. Vorosilov — který se nedokázal vypořádat s úkoly, před které byl postaven, musel být vystřídán mladým generálem a pozdějším hrdinou druhé světové války Žukovem. Mnoho postav, vystupujících v tomto filmu je líčeno jinak, než dosud. To ovšem není v Sovětském svazu nic zvlášť neobvyklého. Historii, zvláště posledních let, spoluurčují v historických ústavech vždy stranická měřítka a události jsou proto stále přehodnocovány ve světle posledního vývoje v Kremlu.

Příkladem takového přehodnocování je zvláštní číslo revue Novyj Mir, která byla založena v roce 1925, tedy před padesáti lety. — Do časopisu přispívala řada významných sovětských spisovatelů a básníků, mezi nimi Majakovskij, Mandělštam a Pasternak. Jubilejní číslo vzpomíná posledně jmenovaného pouze jako lyrika a ne jako autora Doktora Živaga, který v Sovětském svazu nikdy nevyšel a Pasternakoví způsobil mnoho potíží. Letošní redakce podobně naložila i s Alexandrem Tvardovským, který byl šestnáct let šéfredaktorem Nového Míru a odvážným propagátorem některých autorů. Jmenujme alespoň nositele Nobelovy ceny za literaturu Alexandra Solženicyna, který byl sovětskými úřady loni lstí vypuzen ze země. V časopisu vyšla v roce 1962 na pokračování kniha Jeden den Ivana Děniseviče a později i dvě povídky: Stanice Krečetovka a Matronina chalupa.

Tvardovskij, který po pádu Chruščova v roce 1964 prohrál nerovný boj s kulturními funkcionáři svazu spisovatelů a musel z časopisu odejít, je v lednovém čísle vzpomínán rovněž pouze jako básník.

pl

TUZEX zasíláme bezpečně a rychle

TUZEX-ové poukázky jsou nejlepším prostředkem jak polepsit příbuzné ve staré vlasti.

NEODKLÁDEJTE...

Již 50 let cestovní služby

vám zajistí bezstarostné a radostné cestování do Československa.

Nové snížené ceny na 22 až 45 dnů

NY — Praha — NY	\$ 420.00
NY — Brno — NY	\$ 434.00
NY — Bratislava — NY	\$ 434.00
NY — Košice — NY	\$ 471.00
Plus \$3. — U. S. daň	

Tyto ceny jsou v platnosti do konce března. V dubnu, květnu — září a říjnu budou ceny o něco vyšší. V červnu, červenci a srpnu budou ještě o něco vyšší.

Chcete-li umožnit návštěvu příbuzného do USA, navštivte TATRU pro informace anebo napište.

Pro jistotu vždy jen

TATRA TRAVEL BUREAU, Inc.

1465 SECOND AVENUE • NEW YORK, N. Y. 10021
(pri 76. ulici) Tel. RE 7-5972 — RH 4-6185

Fakta a myšlenky

V červenci minulého roku oznámil německý spolkový ministr vnitra ukončení pětileté práce na dokumentaci západoněmecké vlády o válečných zločinech spáchaných na německém obyvatelstvu.

Dokumentace podložená autentickými svědectvími a ověřenými pracovala na základě vědeckých metod a bylo by ji asi zatěžko vytýkat event. falšování nebo emoce. Převážná část dokumentů se vztahuje na období těsně po válce a těžce zatěžuje např. dnešního prezidenta Ludvíka Svobodu, čínici ho zodpovědným za zločiny na německém civilním obyvatelstvu před odsunem z Československa a na válečných zajatcích (tajný svazek 9 nese např. název "Němečtí váleční zajatci v Polsku a v Československu"). Spolková vláda rozhodla, že dokumentace nebude veřejnosti zpřístupněna především z důvodů, aby nebyla ohrožena východní politika.

Spory, zda přece jen dokumenty zveřejnit či nikoliv, propukly opět v únoru tohoto roku. Mezitím se alespoň úryvkovitě objevily v některých novinách fakta a podrobnosti. Tak při násilném vyhnání Němců z východních oblastí od Odry a Nisy, přes násilné deportace do SSSR (týkající se i Rakušanů, baltských národností, Maďarů, Rumunů, Jugoslávů, Elsasů aj.) a násilné akty v Československu a v Jugoslávii přišlo o život více než 600 tisíc Němců. Hlavními viníky jsou zde označeny sovětské vojenské jednotky, (sověti předali Československu 25 tisíc německých zajatců a 5 tisíc dalších dirigovali do uranových dolů na Jáchymovsku), bezpečnostní polské orgány, českoslovenští revoluční gardisté a východní Svobodova armáda spolu s partyzány. Příslušníci Svobodovy armády a Svoboda sám ze své funkce ministra národní obrany jsou činěni zodpovědnými za jeden z největších masakrů 30. července 1945 v Ústí n.

Labem, kde byly házeny z 20 metrů vysokého mostu do Labe ženy a děti, jdoucí právě z továrny a pak ve vodě střelení ze samopalů. Bylo zde napočítáno nejméně 400 mrtvých, podle jiných pramenů přes 800. V Československu tak mělo přijít o život více než 130 000 civilistů vedle nesčíslné řady doživotně poznačených na zdraví — po mučení, znásilnění apod.

Nová dokumentace není prvá svého druhu v Německu.

Kromě vícesvazkové dokumentace vydali si i Sudetští Němci v roce 1951 notářsky ověřenou 600-ti stránkovou knihu s 369 svědectvími. Jsou v ní zachyceny činy proti lidskosti v rozporu s postupimskou dohodou o lidsky prováděném způsobu vysídlení. Začínají květnovou Prahou v roce 1945, upalováním Němců za polití benzinem a zaživa, kamenováním starců, donucováním k libání ohořelých mrtvol, pojídáním výkalů, masovým znásilňováním žen od dětí po stařeny (v tomto bodě mají na svém kontě nejvíce příslušníci Rudé armády i z jiných zemí, kam přišli "osvobozovat" jako Slezska, Maďarska, Rakouska, ale také slovenských Košic), házením položivých do latrin, poléváním horkým dehtem a vápnem, střelením zvláště zajatců až po plundrování započatém už v prvním květnovém dni povstání, nošení pásek, policejní hodiny — zákazu použití veřejných dopravních prostředků, návštěv divadla, kin, hostinců, psaní dopisů, předepsaných hodin k nákupu po nucené práci v koncentračních táborech.

Bude ještě řečeno pár slov, co si nyní pamětník válečných událostí myslí. Každému z nás je známé pravidlo, násilí plodí násilí, oko za oko a zub za zub. Ale snad se jednou musíme sami před sebou s touto nevidanou krutou minulostí tak v protikladu k Masarykově humanitě vypořádat. Už proto, že ko-

munistická propaganda popírá i nejzákladnější fakta a nikdo z východního bloku nebyl ochoten dát této nestranné dokumentaci vlastní materiály. Namísto toho ji nazývá článek v Lidové demokracii "Štvavá dokumentace". Místopředseda prosovětské německé komunistické strany pak prohlašuje, že "dokumentace o údajných zločinech na Němcích je neonacistickým padělkem, padělkem historických skutečností." Jistě podle přísloví, že potrefený se vždycky ozve. Pro jejich argumentaci nemůže být ani směrodatným faktem, že neonacistický plátek v NSR "National Zeitung" začal nyní z této dokumentace uveřejňovat výňatky, které mu dal někdo k dispozici. Noviny bezvýznamné strany, která při každých volbách ztrácí stále více hlasů, nemají žádný vliv a ohřívají si jen vlastní polivčičku. Zde se nezapírá, že považují Osvětim za ozdravovnu a Göringa za hrdinu s "jistými slabostmi". Ve svých "bohulibých" snahách jsou podporováni dokonce z Ameriky. Tak 22. února vystoupil pro neonacisty v NPD prof. dr. Austin J. App v Mnichově a přijal od nich "evropskou cenu svobody". Jmenovaný je prezidentem sdružení amerických občanů německého původu.

Autorovi tohoto článku jde o příčiny k masovému projevu nacionalismu a intolerance. Snad proto, že nelze zapomenout zážitek z dětství, kdy v klukovských sedmi letech viděl na plzeňském stadionu DTJ zabití kojence v kočárku fanatickou ženou, které ve válce nikdo nezkrivil vlas. Podobné scény se ostatně odehrávaly na pražské Spartě, v táborech na Borech, Prosečnici, Rusíně apod. Stačí si vedle německých výpovědí přečíst vzápětí Zprávu dokumentační komise K 231. Mnoho sadistických činů je si neuvědomitelně podobných a kdo ví, snad i mnoho pachatelů. V komunistických školách je tabu hovořit či se dozvědět pravdu o oněch událostech. Proti vysídlovací politice a těmto činům se postavilo jen málo osob. Byli mezi nimi Jaroslav Stránský, Hubert Ripka, Ferdinand Peroutka a prvé nesmělé náznaky v roce 1968, např. v diskusi Hosta do domu s V. Blažkem, M. Hüblem a spisovatelem Janem Procházkou.

Německý sociálně-demokratický týdeník "Vorwärts" napsal v únoru t. r.: "Nyní jde o to, zda má být dokumentace se všemi podrobnostmi uveřejněna. Hledá-li se na tuto otázku odpověď, je nutné se i zeptat, komu může takový čin posloužit. Mrtvým jistě nikoliv. Žijícím pak může jenom uškodit. Politicky lze zveřejnění pojmout jako obžalobu proti Východu. Kdo ale zavírá v

Listárna . . .

POKUS O ATENTÁT

V úterý 4. února obdržel poštou bývalý ředitel československé televize, po srpnu 1968 kulturní atašé Československa v Římě a po Dubčkově pádu svobodný žurnalista Jiří Pelikán balíček podaný na poště v Miláně. Když jej chtěl ve svém římském bytě otevřít, začal z něho vystupovat podezřelý kouř. Pelikánovi se podařilo zásilkou vyhodit na chodbu a sám se ukrýt za nábytkem. Balíček za hoření explodoval. Jistě není nutné čtenářům příliš rozvádět, kdo by mohl za celou věc v pozadí stát. Snad se jen jednalo o "důraznější" varování Jiřího Pelikána, jehož činnost je v Praze trnem v oku. Je známo, že při ministerstvu vnitra byla dokonce vytvořena zvláštní skupina, sledující jeho činnost a kontakty. Pelikán přinesl na Západ nejen dosud tajené dokumenty o vyšetřování Kolderovy a Pillerovy komise v souvislosti s politickými procesy padesátých let, ale také záznamy z tajného vysočanského sjezdu v srpnu 1968, které brzy vyšly na Západě vedle češtiny i v dalších překladech. Od té doby je také oblíbeným terčem všech útoků československého tisku.

Publikování českých Listů v Římě, jemuž následují i cizojazyčná vydání (např. německé dosud vycházející v Rakousku a nově se stěhující do Frankfurtu) včetně poslední Pelikánovy knihy vydané v Kolíně nad Rýnem pod názvem "Socialistická opozice v Československu" působí zřejmě tajným soudruhům v Praze bolení hlavy až vztek. V minulosti to prokázaly nejen podvržené dopisy, ale i zatýkání a procesy v Praze, hledající jeho spolupracovníky. Dokazuje to konečně i nejnovější série článků Milana Matouše v ideologickém "Životě strany" pod názvem "Postavení československé politické emigrace v současném antikomunismu." V druhém pokračování z ledna 1975 se zde cituje např. německý Die Welt: "I když je československá opozice bez vedení, přece jen má něco jako spojovací ústřednu. Tvoří ji převážně osobnost a činnost neúnavného Jiřího Pelikána."

Samozřejmě nemusíme se ztotožňovat s činností Jiřího Pelikána, kterému část exilu a lidí doma jistě nemůže leccos zapomenout z jeho horlivých let po komunistickém puči, ale činnost, kterou vykazuje pražská STB zasluhuje našeho odsouzení i burcování západní veřejnosti. Není naprosto nová a tím dává nejlepší vysvětlení primitivním komunistickým metodám. V podobných atentátech byli v Praze vždy "na výši." Vzpomeňme tzv. krabičkového atentátu v roce 1947, kdy přišly třem nekomunistickým ministrům Janu Masarykovi, Drtinovi a Zenklovi balíčky označené jako parafémy. Připomeňme dále explozi 5. července 1955 na mnichovském poštovním úřadě, kdy vybuchl v ruce balík bývalému ministrovi slovenské vlády z časů slovenského štátu Matúšovi Černákov, který zabil nejen jeho, ale ještě dva nevinné západoněmecké občany. Za rok poté, 17. května 1957 přichází balík z Paříže na adresu prefekta departementu du Bas-Rhin ve Strassburgu André-Marie Trémauda. V balíku byly cigaretové balíčky, z nichž jeden krátce na to usmrtil prefektovu ženu. Československá rozvědka tím chtěla vyvolat nesváry mezi Francouzi a Němci, neboť stopy vedly záměrně k bezvýznamné neonacistické organizaci v NSR. Oba poslední případy popsal Ladislav Bittmann v knize "The Deception Game" (německy pod názvem "Geheimwaffe D —").

Pokusem o nový podobný atentát, at' již to bude československý prorožimní tisk svalovat na italské neonacisty či na jiné exilové skupiny (k tomu viz citát z výše uvedeného Matoušova článku z ledna: "Pelikán a jeho skupina jsou za zvláštní podporu a přízeň, které se jim na Západě dostává, předmětem závislosti a řevnivosti jiných emigrantů") se pražská Bezpečnost opět ukázala hodným žákem sovětské KGB a nacistického Gestapa.

—vah—

Ferdinand Peroutka:

BUDOVÁNÍ STÁTU

se právě expeduje

Objednávám výtisků I. svazku díla Ferdinanda Peroutky Budování státu.

Přikládám šek (money order) na dolarů.

Jméno

Adresa

Podpis

Objednávám výtisků I. svazku (celkem 5 svazků) díla Ferdinanda Peroutky Budování státu.

Cena jednotlivých svazků \$6.20 včetně pošt.

Cena všech pěti svazků \$26.00 včetně pošt.

nacionálním zaslepení nad touto otázkou oči, musí si nechat jako Němce říci, že každé bezpráví, kterého se Rusové, Poláci a Češi dopustili na Němcích, bylo jenom vyprovokovanou odpovědí na nepoměrně mnohem větší německou vinu. Kdybychom měli vše přesně vyměřit, vyšlo by z toho pro nás zničující minusové konto. Na-

proti tu stojí téměř 2 milióny ruských válečných zajatců, které nechal Hitler záměrně vyhladovět, pět miliónů Poláků, kteří byli za nacistického panství vyhlazeni a více než stotisíc Čechů, již padli Němcům za obět'. Židé, zavraždění v plynových komorách stojí pak na zvláštním dlužném listě".

—vah—

SPORT

Zápasy I. hok. ligy: Pardubice-Sparta 2:1, Plzeň-Brno 5:3, Motor-Kladno 2:2, Košice-Litvínov 11:3, Jihlava-Gottwaldov 8:1, VŽKG-Bratislava 5:0, Litvínov-Jihlava 2:2, Gottwaldov-Bratislava 5:2, Brno-Č. Budějovice 3:4, Sparta-Košice 4:0 a Plzeň-VŽKG 3:4.

Tabulka:

1. SONP Kladno	36 54
2. Tesla Pardubice	36 43
3. Dukla Jihlava	37 42
4. Motor Č. Buděj.	37 40
5. CHZ Litvínov	37 40
6. Sparta	37 39
7. ZKL Brno	37 36
8. Sn Bratislava	37 36
9. VSŽ Košice	37 32
10. Škoda Plzeň	37 31
11. TJ VŽKG Ostrava	37 31
12. TJ Gottwaldov	37 18

Ve II. hokejové lize skupinu "A" vede bezpečně se 17-ti bodovým náskokem Ingstav Brno, který v kvalifikaci o postup do nejvyšší soutěže se utká s vítězem slovenské skupiny "B", kterou vede Dukla Trenčín s jednobodovým rozdílem před Zvolenem. Pořadatelé světového hokejového mistrovství oznámili — že utkání obhájí trofeje, mužstva Sovětského

svazu a čs. reprezentantů 8. dubna na Olympijském stadionu v Mnichově je úplně vyprodáno. Během několika dní fanouškové skupili deset tisíc vstupenek. Na utkání Československa se Švédskem už bylo prodáno pětasedmdesát procent vstupenek.

V posledních přípravných utkáních před novou sezónou dosáhli čs. prvoligové celky těchto výsledků: Slávia Praha-Žatec 1:1, Slovan Bratislava-Frýdek Místek 1:0, Hradec Králové-Škoda Plzeň 2:4, Sklounion Teplice-Jičín

Syna čest. před. Svazu sportovců, Michela Vobořila, účastníka lyžař. mistrovství USA můžete vidět na chanelu 13, 2. března v 16. hod.

3:1, Žilina-Bohumín 3:3, Zbrojovka Brno-Tábor 2:0, Spišská Nová Ves-Sparta 2:2, Pov. Bystrica-Baník Ostrava 1:1.

Na lehkooletických mistrovstvích ČSSR v hale v Jablonci vytvořila čs. reprezentantka H. Fibingerová nový rekord ve vrhu koulí výkonem 21,13 m. Tím zlepšila svůj rok starý světový rekord v hale o 38 cm.

O překvapení se postaral čs. reprezentant Jiří Hrbec. Ve švýc. Basileji porazil v rámci turnaje World Championship Tennis ve finále favorizovaného Rumuna Nastaseho ve čtyřech setech 6:1, 7:6, 2:6, 6:3. V semifinále utkání Hrbec vyřadil Drysdala z Jihoafrické republiky v poměru 6:4, 2:6, 6:3, 6:3.

—pza—

“ANBLOK...”

(Dokončení ze str. 2)

ně vyslovil ona slova, na něž všichni čekali: “Vemte si to za pětku — ánblok.”

Tento padesátník bez zaměstnání, prapodivná existence, páterem Vrbou a vetešníkem, obchodoval “en-blok” za jednotkové ceny, to je “za pětku”, čili za deset korun. Zptal jsem se ho jednou, proč se nepokusí prodat některý z těch předmětů, ne-li drahocenných, tedy někdy opravdu vzácných, za přiměřenou cenu.

Řekl mi: “Podívejte se, ono se to stejně válí u nás ve sběrně mezi starými krámy, a kdyby se k tomu náhodou nedostal člověk, který s tím má cit a svědomí, sešmečovali by to všechno v Chuchli. Já mám takhle radost, že objevím pár pěkných věcí — že se to zachová a že se to dostane do dobrých rukou. Ono se s těma věcmi, pane, nějak nedá dobře kšeftovat. A na druhé straně, víte, já nemám u sebe rád moc peněz. Deset korun, to akorát. Počítejte. Polívková kostka, kus buřta, chleba, tři kačky na kino a něco ještě zbyde, abych měl na čínži... A já víc nepotřebuju.” Nevím, kde Ánblok bydlel, nevím, jestli byl vdovec — rozvedený nebo mládenec — a nevím dokonce ani, ve které sběrně, či ve kterých sběrnách starého papíru, hadrů a kostí nacházel své poklady. Vím jenom, že jako mnozí jiní i já jsem měl hezký kus knihovny od něho — a to naprosto ne jen věci ledajaké: desítky svazků Staré říše, Březinu i Čapka, dokud byl ještě na indexu, Merežkov-

ského a Solovjeva a Trockého i okultistické knížky, kramářské tisky i básnické sbírky zakázaných a uvězněných autorů. A kromě toho secesní kalamář, toho Marolda a přídavkem bařilek známé malířovy korespondence, ušmudlaný Masarykův autograf a první vydání Písní kosmických — všechno “ánblok za pětku”...

Vím velmi dobře, proč připomínám právě dnes tuhle hrabavou figurku, a proč o ní hovořím v souvislosti s

žebříčkem hodnot. Předně myslím, že je třeba stále do-
svědčovat, že poklady národní kultury, které se jinde uchovávají v muzeích, vyhodil režim na smetiště. Ale za druhé a hlavně si myslím, že by nikdy neměl upadnout v zapomenutí tento muž, který “víc nepotřeboval” a který měl dost zdraví a odo-
nosti, aby si i v nejtěžších podmínkách mohl dovolit nepřepychovější luxus totalitarismu — mít cit a svědomí.

Josef Jedlička

Dary na tiskový fond Amer. Listů

Dr. Ant. J. Srba, NY	\$3.00	Mrs. M. M. Sibrava, PA	10.00
Vlad. Měsíček, NY	3.00	Leo Molik, OR	1.00
Čtenář z Ohio	3.00	Dr. J. F. Hurnik, Canada	1.90
M. Hrabík, OH	3.80	Jos. Růžicka, MN	3.50
I. Fogl, DC	5.00	Petr Kuba, NJ	2.00
Jan Kmenta, MI	10.00	Dr. Eduard Dvořák, TX	5.00
Dr. Břetislav Bouček		Harry Noll, Canada	3.00
Canada	2.00	Magda Bednarčík, NJ	3.00
Mike Damasek, WI	8.00	J. G. Vondrejs, Canada	6.85
Otto Novotný, NY	1.00	F. S. Hoffmeister, M. D., NY	3.00
Jan Korenovsky, NJ	2.00	Zdenek Fencel, MA	12.00
John Ort, M. D., NJ	1.00	Frank Bauer, NYC	1.00
Frank Kaderabek, MI	11.00	Miroslav Benda, CA	1.00
Hanus Siroky, FL	2.00	Ota Fuchs, NY	3.00
Karel Snajberk, CA	3.00	Milo Janutka, Canada	2.00
Blanka B. Herda, CT	3.00	Eugene Ralsky, FL	3.00
Mrs. Helen de Dube, NY	3.00	Lidka Samek, IL	10.00
Dr. Jan Suchy, OH	5.00	Frank Kubina, IL	3.00
Josef L. Kmoch, NYC	3.00	Jan Kučera, CA	3.00
Stan. J. Vaclavek, MA	5.00	Lada Svrček, IL	6.00
Radmila Prebandova, Canada	2.00	Jan Dagner, IL	2.00
Václav Čihák, NJ	3.00	Dr. Brett W. Budesinsky, AZ	1.00
Frank Vyborny, NJ	3.00	Maria Vohryzka, OH	5.00
Anna Landa, NY	3.00	Mrs. A. Zajicek, MN	3.00
Mary Mares, NY	1.00	William F. Kalas, NY	3.00
Hana Bohuslav, RI	5.00	L. F. Kop, IL	3.00
John Rysavy, NY	3.00	George F. Frank, CA	3.00
G. Kratky, NY	1.00		
Agnes Mlynek, MI	2.00		
Mrs. B. Nedbálek, TX	5.00		
Marcel Hamilton, IL	3.00		
Jak. K. Jirku, CT	50.00		

Upřímně všem dárcům za tuto podporu děkujeme,
Red. a vyd. Amer. Listů

Nechte Vaše peníze pracovat pro Vás!

Zvýšili jsme úroky a platíme nyní:

7.75% přinese 8.17%

na vkladní certifikáty

aspoň \$ 1.000.00 zaručené na šest roků

6.75% přinese 7.08%

na vkladní certifikáty

aspoň \$ 500.00 zaručené na tři roky

6.50% přinese 6.81%

na vkladní certifikáty

aspoň \$ 500.00 zaručené na 2 roky

5.25% přinese 5.47%

na vkladní knížky

v jakémkoliv obnose od \$ 5.00 výše.

Úroky na vkladní Certifikáty počítáme a vyplatíme čtvrtletně, úroky na vkladní knížky počítáme a připisujeme též čtvrtletně.

Peníze jsou zaručené pro každého až do \$40.000.00 vládní pojišťovnou Federal Savings and Loan Insurance Corporation ve Washingtoně.

Uložte si peníze u nás porostou Vám velmi rychle.

FOURTH FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

1355 FIRST AVENUE, NEW YORK N.Y. 10021
aneb

2636 CENTRAL PARK AVE.,
Central Shopping Plaza, Yonkers, New York 10710
and

590 EAST 187 STREET
Bronx, New York 10458

Domácí a importované speciality:

Kuchyňské strojky na maso, mák, housku, ořechy kilogramové váhy, emailové nádoby, struhadla, formičky na plnění a vy-krajování, vařečky, peroutky z pravých husích brk, a vše, co je třeba v kuchyni. Káva, čaj, mák, povidla, speciální koření, oříšky, mandle, prášky do pečeni, čokoláda, svíčky, světoznámé cukroví a znojemské okurky. Česká kuchařská kniha v ang. jazyce. České a slovenské gramofonové desky. 8 Track Stereo magnetofonové pásky (kazety) — české a slovenské písničky. Vánoční cukroví. Mariášové hrací karty zn. “Piatnik”. Mluvíme česky a slovensky.

EKVAR: BY THE BARREL

H. ROTH AND SON TEL. RE 4-1110, LE 5-2322
Na požádání zašleme náš katalog zdarma!

Karlovarská minerální voda MATTONIHO KYSIBELKA

(lahve 24 fl. oz.) na skladě!

1577 FIRST AVENUE • cor. 82nd Street • NEW YORK 28, N. Y.

FRANK HOLECEK'S

Czechoslovak Praha Restaurant and Bar

1358 FIRST AVENUE, CORNER 73rd STREET — NEW YORK

Nejmodernější zařízení a vším pohodlím vybavená restaurace. • Nej-jemnější československá kuchyně včetně všech pražských specialit: pečená husa a kachna, vepřová pečeně, svíčková a zajíc na smetaně a celá řada dalších specialit. • Importovaný plzeňský prazdroj na čepu. Zvláštní místnost pro soukromé spol. u příležitosti svateb, pohřbů atd. Bar otevřen od 11 dop. do 4 ráno. Restaurace otevřena od 12 dop. do 11 hod. noční každý den. “Special Luncheons” 12 Noon — 4 P. M. Monday to Saturday. • O rezervaci volejte: YU 8-8505 — RH 4-9787

LIDÉ NA PRODEJ

Celý případ se táhne téměř tři roky. Stal se známým ve Švýcarsku i v okolních státech a nejpodrážděněji bylo na něj reagováno ve východním Německu a Československu. Curyšský vrchní soud jej právě uzavřel rozsudkem odnětí svobody na 3 měsíce, ačkoliv podle švýcarského práva by mohl obžalovaný dostat až 7 a půl let. Zürcher Zeitung napsaly, že jde o nespravedlivý výnos.

8. února 1973 byl v Československu zatčen a později ku třem letům odsouzen švýcarský občan Ernst Honneger (dnes 30 let starý), povoláním pokladář koberců a truhlář. Jeho úkol nebyl prvý svého druhu. Za tučnou odměnu měl převést z Československa čtyři osoby. Plán byl vypracován tak, že osoby budou

skryty v tajném úkrytě za zadními sedadly ve voze Audi-60-Limousine. V Praze bude Švýcar fingovat havárii. Objedná ještě pojízdný jeřáb ze Švýcarska s podobně zabudovaným úkrytem. Ale již při přejezdu hranic na Šumavě, našli čs. pohraničníci tajnou skrýš, v této chvíli prázdnou. Na druhý den byl Honneger v Praze zatčen. Předtím stačil vše telefonicky oznámit do Švýcarska.

Ernst Honneger byl již delší dobu spolupracovníkem cyrišské firmy, která se specializovala pod jménem "Aramco AG" na tajný převoz uprchlíků z východní Evropy, především z východního Německa a Československa. Jejím šéfem byl Hans-Ulrich Lenzlinger (46 let), muž s

pestrou minulostí. Ve stáří 18 let začal své praktikum u architekta a prošel brzy na to různými povoláními, jako kreslíř, obchodník a prokurista v jedné garáži. V roce 1959 se udělal samostatným v obchodě s činčilami. V této souvislosti byl už po čtvrté soudně trestán a později to dotáhl na sedm trestů a 80 soudních zápisů pro podvody, zapírání důležitých dokumentů a padělávání. Nicméně jeho obchody byly ztrátové. Otevření masážního salonu v roce 1970 vedl k jeho pozdější ženou mu vyneslo další trest za kuplířství s peněžní pokutou a ještě podmíněným trestem na čtyři roky. To se psal rok 1972 a Lenzlinger začal v západoněmeckých novinách inzertovat svou připravenost

pomoci lidem v problémech s lidmi ve východním Německu. Tato nevidaná ochota mu vynesla vyšetřování švýcarských úřadů pro "podězení z politické zpravedlivé služby". Ale obchody šly i přesto dobře. Během roku měl Lenzlinger dle vlastních údajů pomoci 106 osobám; pro útek a hlavu požadoval od 27 tisíc švýcarských franků, horní hranice byla zřejmě neomezena a mohla činit i dvojnásobek (v přepočtu tedy nejméně 10.990 dolarů). Vysoké částky zdůvodňoval svými náklady za přestavbu aut a velkým rizikem, spojeným s celým podnikáním.

Švýcarský soud ale neodsoudil Lenzlingera za podobnou činnost, která může být do jisté míry ospravedlněna politickými podmínkami ve východním bloku. Tři měsíce byly vyměřeny za "omezení

osobní svobody." Když se Honneger z Prahy nevrátil, prohlásil jeho šéf Lenzlinger, že jde o vyzrazení celé činnosti a rychle našel viníka. K tomu přispěl nepřímo jeho nákladný život, vydržování hezké, náročné ženy — která jej po 18 měsících manželství opustila, soukromé vily s osobní stráží a exotickými zvířaty. V roce 1970 mu tato zvířata ošetřoval jistý Rene Catterini a přitom se dostal do sporu s jeho ženou. Výsledkem bylo nejen vyhození na dlažbu, ale také pomstychtivý plán, ojedinelý svého druhu. Dopisem — poslaným tajně přes Československo učinil Catterini nabídku východoněmecké státní bezpečnosti, že ji bude přesně informovat o Lenzlingerově organizaci, sdělovat jména spolupracovníků, značky a poznávací čísla aut apod. Východní Němci navázali spojení přes prostředníka a konspirační byt v Berlíně. Lenzlinger se o všem rychle dověděl a dodával záměrně Catterinimu falešné údaje a nakonec přispěl k jeho zatčení. Catterini obdržel za spolupráci s východoněmeckou rozvědkou osm měsíců vězení. Ale měl ještě jednoho spolupracovníka Hanse F., kterého se předtím pokoušel bezúspěšně nasadit do Lenzlingerových řad.

Za bílého dne v dubnu 1973 byl Hans F. vlákněn do parkovacího domu velkého hotelu v Curychu, spoután a odvezen do Lenzlingerova bytu. Večer pak do hlavního švýcarského města Bernu — kde jej přivázali na dvoukolečnou káru určenou pro odpadky a zanechali před spolkovým sněmem. Pachatelé zmizeli.

Lenzlinger, stále ještě v podmíněném trestu čtyř let dosáhl svého cíle. Případ vzbudil velkou pozornost, referovaly o něm švýcarské a rakouské listy. Firmě se dostalo neplacené reklamy. Reportáže však přitížily právě připravovanému pražskému procesu s Honnegerem. Soudní jednání prokázala, že Catterini a jeho spolupracovníci nenesli vinu na Honnegerově zatčení v Československu. Kapitola obchodníků s lidmi, kteří těžili výnosně z nesvobody jiných končí odsouzením Lenzlingera na tři měsíce za omezení osobní svobody Hanse F. a finanční náhrady za jeho veřejnou potupu ve výši 4 tisíce švýcarských franků.

—vah—

Večery pod lampou s českou knihou

Čtenářský hlad po dobré české knize trvá, Doma i v cizině. Kdežto doma současná literatura stagnuje, a starší kvalitní věci se vydávat nesmějí, my v emigraci máme v tom ohledu větší štěstí. Také Universum Sokol Publications patří k vydavatelstvím, které jsou sto zájmu čtenářů o dobrou českou knihu vyhovět. Zde je seznam a stručný popis knih, vydaných doposud našim nakladatelstvím:

DEMOKRATICKÝ MANIFEST --

Ferdinand Peroutka. Vyznání víry v demokracii, svobodu a právo na národní sebeurčení. Mužný boj s ideologií komunismu, jehož slabiny jsou zde odhalovány nejpovolnějším mistrem pera. Kniha skutečně hodná tradice českého humanismu.

POČITADLO --

Petr Den. Sbírká esejí, zkoumajících vztahy mezi náboženstvím, politikou a matematikou, jež se zároveň snaží dát novou náplň pojmu "demokracie", aby revoluce davů a nových národů, měnící podobu našeho století, nebyla revolucí nihilismu, prostě mocí a smrti, nýbrž revolucí míru a života.

VE VLÁDĚ DRUHÉ REPUBLIKY --

dr. L. K. Feierabend. Paměti muže, který spoluřídil osudy národa a státu v tragické pomnichovské době. (Rozebráno).

VE VLÁDĚ PROTEKTORÁTU --

dr. L. K. Feierabend. Pokračování pamětí člena české protektorátní vlády z doby po 15. březnu 1939, obsahující množství zajímavých a významných detailů o tehdejších událostech.

Z VLÁDY DOMA -- DO VLÁDY V EXILU --

dr. L. K. Feierabend. Autor zde líčí svůj dobrodružný útek z Protektorátu přes Maďarsko, Jugoslávii a Francii do Londýna a popisuje zajímavým způsobem poměry v tehdejší exilové vládě presidenta Beneše.

THIS AND THAT --

E. J. Popera. Kdo zná české verše tohoto básníka, jistě sáhne se zvědavostí po jeho první sbírce básní anglických.

KAŽDÁ Z TĚCHTO KNIH PŘEDSTAVUJE TVORBU NAŠICH PŘEDNÍCH SPISOVATELŮ A BÁSNÍKŮ, MIMO SVOU VLAST. ZAKOUPENÍ NĚJÍJÍCÍCH KTERÉ Z NICH OBOHATÍ JISTĚ VAŠI KNIHOVNU

OBJEDNÁVÁM:

Demokratický manifest --	
Ferdinand Peroutka	\$4.00
Počítadlo -- Petr Den	2.50
Ve vládě protektorátu --	
dr. L. K. Feierabend	3.00
Z vlády doma -- do vlády v exilu --	
dr. L. K. Feierabend	3.00
Ledy se hnuly -- V. N. Duben	3.00
Antonín Švehla	3.00

ÚHLEM NA OBLOHU --

Miroslav Rašín. Sbírká cestopisných črt, zejména z Jižní Ameriky, politických i intimních úvah již zemřelého autora, je moderním protestem proti odlidštění a zmechanizování světa.

BEZNADĚJE A NADĚJE --

Karel Valchra. Krajan, písmák líčí svůj těžký, avšak zkušenostmi bohatý život, v němž křížem -- krádem procestoval všech pět světadílů, s očima otevřenými a se srdcem, které rozumí lidské bídě.

OD A DO Z --

veselé abecední fantazirování-slovy a kresbami -- populárního komika Járy Kouta.

VERŠE ZE ZÁSUVKY A VERŠE ZAPOMENUTÉ --

Josef Martínek. Česko-americký novinář a básník tu ve čtyřech částech podává silné básnické obrazy několika svých životních období.

HOLOUBEK, KTERÝ SE NA VŠECHNO PTAL --

Josef Martínek. Půvabná dětská knížka veršů s lahodnou češtinou a podivuhodnou fantazií.

SONGS OF THE DESERT --

Josef Martínek. Sbírká anglických básní, které byly otištěny ve více než 40-ti amerických a kanadských časopisech. Autora zde inspirovala zejména velká americká poušť na jihozápadě USA.

LEDY SE HNULY --

V. N. Duben. Kniha nutná pro každého, kdo chce vědět, kdy a jak začaly drobné sopečné výbuchy, které pak, po několika letech, vedly k Pražskému jaru.

Úhlem na oblohu -- Miroslav Rašín	2.50
Beznaděje a naděje -- Karel Valchra	2.50
Od A do Z -- Járy Kouta	1.50
Verše ze zásuvky a verše zapomenuté --	
Josef Martínek	2.00
Holoubek, který se na všechno ptal --	
Josef Martínek	1.00
Songs of the Desert -- Josef Martínek	3.00
This and that -- E. J. Popera	2.00
Půlnoční pacient -- Egon Hostovský	3.00

Mimopracovní úrazy

Z jednání komise pro snižování mimopracovní úrazovosti v Čechách: Mimopracovní úrazy dosáhly v poslední době dvojnásobku počtu pracovních úrazů. Denně je tak z pracovního procesu v Čechách vyřazeno 20 tisíc osob. Jejich absence způsobuje ekonomickou ztrátu kolem deseti miliard korun ročně. Tato částka nezahrnuje náklady na léčení, pojištění apod.